Muntele

Tin locul unei pietre de pavaj,
Am ajuns aici
Printr-o regreatabila confuzie.

Au trecut peste mine
Masini mici,
Autocamioane,
Tancuri
Sitot felul de picioare.

Am simtit soarele pana la
Si luna
Pe la miezul noptii.

Norii ma apasa cu umbra lor,
De evenimente grele
Si importante
Am facut bataturi.

Si cu toate ca-mi port
Cu destul stoicism
Soarta mea de granit
Cateodata ma pomenesc urland:

Circulati numai pe partea carosabila
A sufletului meu,
Barbarilor!